

Op adem komen langs de IJssel bij 's-Heerenbroek, 16 maart 2020

Zevende zondag van Pasen

Lutherse Gemeente te Zwolle
Schrijven voor een klein thuisviermoment
Nu de kerk gesloten is vanwege het coronavirus
Verzorgd door Gerald Schutte

Zondag 24 mei 2020

Lieve mensen,

Afgelopen donderdag was het Hemelvaartsdag...de Hemelvaart van Jezus; misschien hebben we er aan gedacht thuis op de bank, tijdens een wandeling of fietstocht. En vandaag richten we onze aandacht op het thema waar we deze weken mee bezig zijn...hoe het verder gaat met het volk Israël tijdens de lange tocht door de woestijn. Eén keer bevrijd worden is niet genoeg, zo blijkt uit de verhalen. Nadat God de tien regels heeft verteld, legt Hij aan Mozes de regels precies uit. Het komt hierop neer: wees eerlijk, behulpzaam en gastvrij, neem rust en vier feest. Zo zal het met iedereen goed gaan!

Gerald Schutte

Dit thuisviermoment, geschreven door Gerald Schutte, wordt ondersteund door een filmpje, dat staat op www.elkz.nl bij het thuisviermoment van 24 mei. Op het filmpje leest lector Marga Konings de lezing uit Exodus. Leden van de cantorij zingen liederen in onder leiding van Gea Hoven – cantor/organist. Het filmpje is gemaakt door Albert van Houwelingen.

Ontsteken van een kaars

Stilte

Openingstekst

Die ons voor het licht gemaakt hebt dat wij leven: spreek licht,
wees hier aanwezig in uw naam - ik zal er zijn.

Gebed

Staande voor u
de lege handen uitgestrekt
in wachtend verlangen
tot Gij voorbij wilt komen
even stil blijft staan
en uw Liefde in mijn leegte legt

Uit: folder abdij OLV in Nazareth van Brecht

Lied 663 Al heeft hij ons verlaten

Al heeft Hij ons verlaten, Hij laat ons nooit alleen.
Wat wij in Hem bezaten is altijd om ons heen
als zonlicht om de bloemen een moeder om haar kind.
Teveel om op te noemen zijn wij door Hem bemind.

Al is Hij opgenomen, houd in herinnering,
dat Hij terug zal komen, zoals Hij van ons ging.
Wij leven van vertrouwen, dat wij zijn majesteit
van oog tot oog aanschouwen in alle eeuwigheid.

De lezing van vandaag is Exodus 23:1-17 'Op adem komen'

Aan het eind van dit thuisviermoment treft u een korte meditatie aan. Of u kunt nadenken over deze vragen:

- *Wanneer heb je je tong ten goede gebruikt? En wanneer ten kwade?*
- *Ben je wel eens ergens voor gaan staan? Ook als je er dan alleen voor stond?*
- *Ben je wel eens iemand tot hulp geweest? Ook als het opkomen voor diegene niet zo voor de hand lag?*
- *Heb je je wel eens een vreemdeling gevoeld?*

- *Waar of wanneer kom je tot rust? Waar kom je op adem? Vertel...*
- *En wat weerhoudt je ervan tot rust te komen?*
- *Wanneer heb je voor het laatst feest gevierd? En hoe ziet dat er dan uit, feest vieren?*
- *Waar ben je dankbaar voor? Is het waardevol daarbij stil te staan?*

Lied 665 Om Christus' wil zijn wij verblijd

Om Christus' wil zijn wij verblijd.

Hij heeft in alle menselijkheid

– een zoon die naar zijn vader aardt –

God in het vlees geopenbaard.

Loof Hem, die van Geest ontving

voor altijd zijn rechtvaardiging,

de Geest, die Hem herleven doet

in mensen, menselijk vlees en bloed.

Hij die, ontheven hemelhoog,

te stralend voor het sterfelijk oog,

aan de engelen verschenen is

in 't licht van zijn verrijzenis, -

Hij is aanwezig in het woord,

dat wordt gepredikt en gehoord

in heel de wereld en geloofd,

en dat ons zegent hoofd voor hoofd.

Om Christus' wil zijn wij verblijd,

die inging in Gods heerlijkheid

en voor Gods ogen, stralend schoon,

is wat wij zullen zijn, - de Zoon

Gebed

Heer, maak mij een instrument van uw vrede
Laat mij liefde brengen waar haat is
Laat mij vergeving brengen waar schuld is
Laat mij eenheid brengen waar tweedracht is
Laat mij de waarheid brengen waar dwaling is
Laat mij geloof brengen waar twijfel is
Laat mij hoop brengen waar wanhoop is
Laat mij licht brengen waar duisternis is
Laat mij vreugde brengen waar verdriet is
Heer, maak dat ik er meer op uit ben te troosten
dan getroost te worden
te begrijpen dan begrepen te worden
te beminnen dan bemind te worden
Want door te geven ontvangen we
door onszelf te vergeten vinden we
door te vergeven wordt ons vergeven
door te sterven verrijzen we tot het eeuwige leven...

Gebed, toegeschreven aan Franciscus van Assisi

...even stil...

'Onze Vader'

Zegenbede van St. Patrick, een Ierse monnik

Mag de weg je vriendelijk begroeten.
Mag de wind altijd in je rug zijn.
Mag de zon warm schijnen op je gezicht,
De regen zacht vallen op je velden.
En totdat wij elkaar weer zullen ontmoeten:
Moge God je houden in de holte van zijn hand.

Meditatie bij Exodus 23: 1-17

Op het moment dat ik dit schrijf is het zondag 17 mei. Heel voorzichtig worden in Nederland en in Europa de strenge maatregelen vanwege het coronavirus wat losgelaten. We veren allemaal wat op – we hebben ons lange tijd moeten aanpassen om het gevaar van een onzichtbare vijand te

verkleinen – ik vond het spannend, ingewikkeld en onvoorspelbaar. In De Volkskrant van gisteren stonden foto's van Erwin Olaf met de titel *April Fool 2020*. In zijn uitleg gaat het over verlamming, angst en machteloosheid.

Dat zijn emoties die ook recht doen aan de situatie van het volk Israël in Egypte: gevangen in een ver en vreemd land. In de afgelopen weken is in de thuisvieringen stil gestaan bij het volk Israël dat bevrijd wordt uit Egypte, bevrijd van de slavernij. Vorige week ging het over de tien leefregels die Mozes van God ontving op de berg Sinai; tien regels om dicht bij God te blijven en om het goed met elkaar vol te houden. Tien regels om te leven of misschien mag je wel zeggen om het leven te vieren!

Vandaag gaan we verder met de lezingen uit Exodus. En de vragen die ik eerder stelde komen op bij dat tekstgedeelte:

- Wanneer heb je je tong ten goede gebruikt? En wanneer ten kwade?
- Ben je wel eens ergens voor gaan staan? Ook als je er dan alleen voor stond?
- Ben je wel eens iemand tot hulp geweest? Ook als het opkomen voor diegene niet zo voor de hand lag? Wie is jou wel eens tot hulp geweest?
- Heb je je wel eens een vreemdeling gevoeld?
- Waar of wanneer kom je tot rust? Waar kom je op adem? Vertel...
- En wat weerhoudt je ervan tot rust te komen?
- Wanneer heb je voor het laatst feest gevierd? En hoe ziet dat er dan uit, feest vieren?

In deze tijd, laat ik zeggen in de tijd van corona, worden we stil gezet. Natuurlijk geldt dat niet voor iedereen; mensen in de zorg moeten flink aan de slag. Maar ik denk dat velen van ons thuis zijn komen te zitten en te werken, alleen zijn en er niet meer op uit mogen. Het is zo dat niemand het leven nog kon leven zoals zij gewend was. Vreemd om dit mee te maken en na zo'n lange tijd begint het (misschien) ook wel vervelend te worden. Fijn dus dat het normale leven weer een beetje op gang komt. Wanneer je kijkt naar deze periode zie je heel veel bijzondere initiatieven die maken dat mensen er wat meer lol in beleven. Opa en oma opzoeken in het verzorgingshuis en buiten het huis met hen communiceren. Helpen bij de voedselbank. Boodschappen bezorgen bij ouderen of mensen in de

risicogroep. Vrienden die alleen door het leven gaan zoeken elkaar op, live op veilige afstand, achter het glas of bijvoorbeeld via facetime. Samen houdt je het wat langer uit. Je zou kunnen zeggen dat het leven zo geheiligd wordt. Zo zijn mensen elkaar tot hulp. En misschien zijn mensen elkaar wel daar tot hulp waar dat voor deze tijd haast ondenkbaar was; misschien dat verschillende werelden nu met elkaar in aanraking komen. Afgezien van de aanleiding is dat misschien reden tot dankbaarheid?

Vandaag is het Wezenzondag, de zondag tussen hemelvaart en Pinksteren ... Jezus is ten hemel gestegen en zijn leerlingen wachten op de komst van de Geest. Of overheerst het gevoel van leegte bij hen? Hun meester is er niet meer. Nog even en dan vieren ook wij het Pinksterfeest. In onze cultuur niet bepaald een hoogfeest. Kerst wint het nog altijd van Pasen, terwijl wij met Pasen vieren dat Jezus opstaat uit de dood – dat het leven het wint van de dood.

De slavernij achter je kunnen laten, het gewone leven weer een beetje op kunnen pakken...dat zijn redenen tot dankbaarheid, redenen om feest te vieren. En over een misschien wel lange tijd, als het gewone leven er weer is – je niet opnieuw slaaf laten maken van wat dan ook! Hoewel ik er ook wel moeite mee heb er zo naar te kijken – mogelijk dat deze tijd ons toch bewuster maakt van wat nu écht belangrijk is, van wat de moeite waard is.

Tegelijk blijft het vreemd om altijd alert te zijn op de afstand (1,5 m) die je moet bewaren wanneer je buiten een wandeling maakt of even boodschappen doet. Ook vreemd dat alle andere problemen/uitdagingen die we in de wereld of in ons land hadden allemaal naar de achtergrond zijn verdwenen. Ik denk aan de stikstof, de CO₂, de vluchtelingen aan de grenzen van Europa en misschien vergeet ik dan ook nog van alles. “O Heer, hoe lang nog?”, vragen de inwoners van ‘Little Mexico’ zich af.’ Wat is het lot van migranten in de Verenigde Staten? Wat zijn de gevolgen van de coronacrisis en de maatregelen die tegen immigranten zijn verhevigd?

Op adem komen, tot stilstand gebracht – in de voorbije maanden abrupt en in het gewone leven kan het ons ook overkomen of we kiezen er bewust voor – we heiligen de tijd...kairos-tijd, tijd die er toe doet – tijd die iets teweeg brengt. ‘maar als je uitstapt, ten minste één dag per week en op de andere

vrije dagen, dan leer je vreugde te beleven aan wat de aarde je schonk, doordat ze jouw moeite waard was. Deze kunst om in jezelf tot rijping te komen en dat wat er is te heiligen door je eigen bestaan in de naam van God te heiligen, dat is de hele orde die bij de Sinaï tot stand komt als mens en God bondgenoten worden.’ (p. 122 Een eigen weg, Drewermann)

Over een week vieren we het feest van de Geest, Geest is ook ruach...is beweging, levensadem...en misschien ook wel op adem komen...

Wij wachten op de heilige Geest

als adem van het leven zelf

die dode stof tot leven brengt.

Kom Geest van God, blaas leven in.

Lied 692: 8

In de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest – Amen.

